

Kázání: 271. Skvělá zpráva pro svět v koncích!

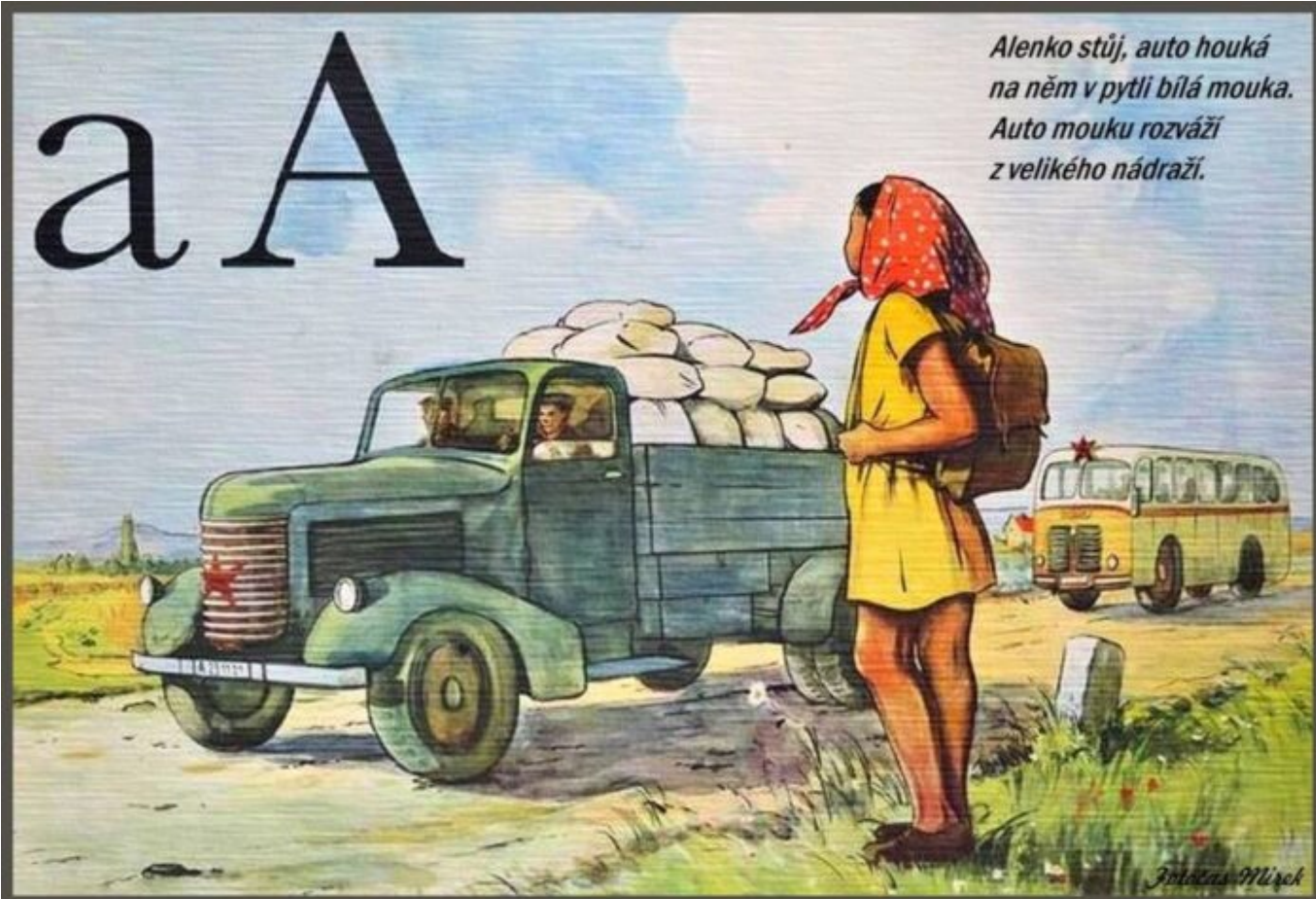
Kázání

Alenko stůj, auto houká na něm v pytli bílá mouka. Auto mouku rozváží z velikého nádraží.

Skvělá zpráva pro svět v koncích!

Kázání

Alenko stůj, auto houká na něm v pytli bílá mouka. Auto mouku rozváží z velikého nádraží.

Johannes Músek

Skvělá zpráva pro svět v koncích!

1. čtení: Žalm 15

- 1 Davidův. Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře?
- 2 Ten, kdo žije bezúhonně, ten, kdo jedná spravedlivě, ten, kdo ze srdce zastává pravdu,
- 3 nemá pomlouvačný jazyk, druhému nedělá nic zlého, na svého druha nekydá hanu,
- 4 pohrdá tím, kdo je hoden zavržení, váží si těch, kdo se bojí Hospodina, nemění, co odpřisáhl, byť i ke své škodě,
- 5 nepůjčuje na lichvářský úrok, nedá se podplatit proti nevinnému. Ten, kdo takto jedná, nikdy se nezhroutí.

2. čtení: Matouš 5, 1 - 12

- 1 Když spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci.
- 2 Tu otevřel ústa a učil je:
- 3 „Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské.
- 4 Blaze těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni.
- 5 Blaze tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví.
- 6 Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.
- 7 Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.
- 8 Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha.
- 9 Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.
- 10 Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.
- 11 Blaze vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně.
- 12 Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.

Sestry a bratři, základní škola, kterou jsem v dětství navštěvoval, byla samozřejmě škola socialistická, jiné tenkrát nebyly. Učitelé měli v popisu práce chránit děti před náboženstvím neboť, jak pravil už Karel Marx, náboženství je opium lidstva.

Na druhé straně měli ovšem povinnost opíjet svěřenou omladinu rohlíkem ideologie, která oslavovala komunistickou stranu a malovala zářné zítřky. Není proto divu, že děti věděli všechno o panu Leninovi a jeho velké revoluci, ale o Ježíšovi a jeho Božím království lautr nic.

Jediný citát z Bible, který tu a tam od tabule zazněl, byl verš z Matoušova evangelia: Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest království nebeské. Stávalo se to obvykle když měl učitel nebo učitelka potřebu ponížit nějakého žáka, který opakovaně vyrušoval, a navíc se ukázalo, že o probírané látce nemá ani páru. Výraz chudí duchem v tomto podání měl označovat žáky slabomyslné a hloupé.

Asi jsem byl ve třídě jediný, kdo tenhle verš znal z kostela a vždycky jsem si kladl otázku, jak to tedy je, jestli je nebe skutečně určeno zejména pro lidi omezené a zpozdilé. No, a jelikož se dnešní neděli čte oddíl z Písma, kde se tenhle verš nachází, nezbyvá mi nic jiného než se pokusit této záhadě přijít na kloub.

Vlastně je to docela jednoduché. Chudý nebo chudý v duchu, obojí je v Ježíšově podání označením člověka, který nemá žádné rezervy, který žije od výplaty k výplatě. O úroveň inteligence vůbec nejde. Duch chudáka bez rezerv je tak oslabený, že už nemá sílu s tím něco udělat.

Je prokázáno, že lidé, kteří se ocitnou dlouhodobě na dně, to mají skutečně daleko těžší, než když se někomu jen chvíli nedaří. Starost o základní životní potřeby jako je jídlo a střecha nad hlavou vyplní celou duševní kapacitu, která pak na odrazení se ode dna jednoduše chybí.

V Ježíšově době navíc nebylo od čeho se odrážet. Situace naprosté většiny obyvatelstva byla tristní. Drobní rolníci přicházeli o půdu kvůli velkým holdingům, rybáři neměli kde lovit kvůli Herodovým rybářským flotilám, námezdním dělníkům se o pravidelné výplatě mohlo jen zdát, ženy neměly žádná práva a nemocní byli považováni za trestané Hospodinem.

K tomu ještě tvrdé daně a neustále zdvižený prst náboženských vůdců, kteří s oblibou odhalovali nedostatky ve zbožnosti lidí. Trvalý pocit selhání, stud a pocit vyloučení. Takhle na tom tedy byli lidé, kteří přišli, aby slyšeli Ježíše, o němž se všude říká, že léčí tělo i ducha, že lidem vrací důstojnost a zbavuje duši mindráků.

Tak to bychom měli. Chudý v duchu neznamena být slabomyslný ani hloupý, nýbrž být v situaci bez rezerv, ať už finančních nebo duševních, prostě když jede člověk na doraz a už nemá sílu. Ježíš říká, že takoví lidé jsou blahoslavení a patří jim království nebeské.

První, co si musíme vysvětlit je ono slovo „blahoslavený“. V podání kralické Bible zní skutečně archaicky. Na první dobrou to vypadá, že blahoslavený člověk je někdo, který je samé blaho, úspěch a zdar a furt má tudíž co slavit. Problém je, že to v kontextu dnešního čtení nedává moc smysl. Chudí v duchu, plačící ani tiší, neboli umlčení, určitě žádné velké blaho neprožívají, natož aby bylo co oslavovat.

Nejrůznější moderní překlady se proto původní řecké slůvko makarios snaží vystihnout po svém. V ekumenickém překladu čteme „blaze chudým v duchu“, další překlady místo toho mají třeba „požehnaní“ nebo „šťastní“, kdo jsou chudí v duchu, což si ale moc nepomůžeme.

Setkal jsem se také s variantou „Skvělá zpráva pro chudé v duchu!“ a právě tenhle volný překlad je, myslím, původnímu významu nejbliž. Chudí, plačící a umlčení lidé totiž rozhodně nemívají blažené pocity natož aby se cítili být požehnaní neřkuli šťastní.

Když je člověk na okraji, bezradný, a ještě k tomu musí mlčet, rozhodně mu není do skoku, natož aby si pochvaloval, jaká to je paráda. A právě takovým lidem Ježíš hned na začátku svého kázání na hoře adresuje svá první slova: „Skvělá zpráva pro chudé v duchu! Proč? Protože jim patří nebeské království!“

Aha, a máme tu druhý zádrhel. Nebeské království. Co si pod tím představit? Nejedná se jen o jinou variantu prázdných slibů, jako když jsme se ve škole učili o zářných komunistických zítřcích nebo jako když nám dnes premiér slibuje, že se Česko stane nejlepším místem k životu na celé planetě?

Ve škole jsme věděli, že paní učitelka zářnou budoucnost učit musí, protože jinak by přišla o místo, no, a dnes zase víme, že premiér o skvělém Česku mluvit rovněž musí, protože jak známo „slibem nezarmoutíš“ a čím víc se slibuje, tím větší je šance na opětovné zvolení.

Chce se snad Ježíš také zařadit po bok všech utopistů a populistů? Slibuje chudým v duchu, co nemají žádné rezervy, že všechno bude fajn, jednou přijdou do nebe a bude to super? V minulosti to tak někdy církve vykládala, aby pomohla těm, kdo byli u moci, udržet poddané v klidu.

Ježíš ve skutečnosti ale nic takového na mysli neměl. Jeho kázání na hoře je naopak doslova revolucí. Ne ovšem revolucí krvavou ve stylu pana Lenina, ani revolucí jalovou pod sloganem „udělejme zase Česko skvělé“ ve stylu místních napodobitelů pana Trumpa. Ježíšova revoluce by mohla nést slogan „žijme tu na zemi jako se žije v nebi“. I když se to nezdá, je to možné, žádná utopie!

Lidé v tehdejších politickém marasmu a obecné bídě snili o tom, že to tak Bůh nenechá a brzy pošle svého mesiáše, který odstraní všechny nespravedlivé vládcy a bude vládnout sám, po nebesku, jak jinak. Spravedlnost a pokoj, které jsou v nebi samozřejmostí, se stanou realitou i tady na zemi. Což o to, vize je to hezká, ale jak na to? Někteří byli tenkrát přesvědčeni, že se změna může stát jedinečnou násilnou cestou, jiní zase čekali, že to všechno zařídí sám Bůh prostřednictvím legií svých andělů.

Ježíš přišel ale s jiným řešením. Když uvěříte, že je to možné, objevíte nový věk spravedlnosti a pokoje přímo mezi vámi. Je to jednoduché. Stačí uvěřit a vzít za svá nebeská pravidla, podle kterých to tam nahoře funguje.

Když začnete žít po nebesku, když budete k sobě navzájem milosrdní, když nebudete mít postranní, sobecké záměry, ale vaše srdce bude čisté, když budete kolem sebe vytvářet ovzduší pokoje a porozumění, nové poměry na sebe nenechají dlouho čekat a stanou se skutečností. Tak nějak vypadá nebeské království aplikované na pozemské poměry.

Skvělá zpráva pro lidi, co jsou na konci svých sil, co nevědí, jak dál, co musí být zticha protože je stejně nikdo neslyší. Skvělá zpráva pro ty, co hladoví po spravedlnosti, kterým není jedno jak se zachází se slabšími, které trápí, jak mají nejrůznější lži a podpásovky navrch.

Skvělá zpráva pro ty, kdo přesto přese všechno jsou milosrdní, kteří si uchovali lidskost a doplácí na to. Skvělá zpráva pro ty, kteří jsou čistí v srdci, kteří odmítají sedět na dvou židlích nebo žít stylem kam vítr, tam plášt.

Skvělá zpráva pro ty, kdo jsou tvůrci pokoje, kdo odmítli svět rozdělený na my a oni, kdo drží vztahy v rodině nebo v širší společnosti pohromadě. Skvělá zpráva pro ty, kdo jsou kvůli svým postojům pronásledováni, kdo jsou kvůli svému svědomí zesměšňováni a vytlačováni na okraj.

Skvělá zpráva je to proto že právě tihle lidé jsou Božímu království nejbliž, právě tihle všichni mohou Ježíšovi nejlépe rozumět, mohou se otevřít novým poměrům, zažít něco z očekávaného nového věku, který má skutečně nebeské parametry.

Sestry a bratři, první křesťané si vyzkoušeli, že tam, kde je Ježíš, tam kde mu lidé naslouchají, mění se poměry.

První sbory byly, dalo by se říct, laboratořemi nového věku podle nebeských pravidel rovnosti, spravedlnosti a vzájemné solidarity.

První křesťané vzali vážně Ježíšovo pověření, aby stejně jako on tenhle svět léčili, aby vyháněli demony, kteří zde mají své rejdiště, aby šířili Boží království. Není to utopie, není to populismus. Stačí uvěřit, naslouchat Ježíšovi a otevřít se novým poměrům.

Pozvání k účasti na jeho nebeské revoluci platí i pro nás, zvláště v dnešní době, která jako by byla v koncích a bez rezerv.

Peč

SPCH 1. 2. 2026

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)